

Аліна Черній

КАЛЕЙДОСКОП СВІТОВІДЧУТТЯ ЛЮБАВИ СИДОРЕНКО

В рамках VII Міжнародного фестивалю «Відкриваємо Падеревського» 17 листопада 2018 року відбувся авторський концерт Любави Сидоренко «Білий ангел. Дорога до Solaris».

Любава Сидоренко – молода та вже відома у світі українська композиторка. З 2006 року є членом Спілки композиторів України, у 2009 році була удостоєна стипендії Фонду «Ernst von Siemens Musikstiftung» (Мюнхен, Німеччина). Отримувала стипендії Президента України та ім. Олега Криси. Композиторка двічі була лауреаткою конкурсу «Gradus ad Parnassum» та стажувалася на програмі «Gaude Polonia». У 2015 році мисткиня була удостоєна Державної премії ім. Бориса Лятошинського. Твори Любави Сидоренко активно виконуються на таких знаних у світі фестивалях як «Варшавська осінь» (Польща), «Оksamитна куртина» (Німеччина), «Трибуна сучасних жінок-композиторів» (Німеччина), «Київ Музик Фест» та «Прем'єри сезону», «Контрасти», «Два дні і дві ночі» тощо. Важливим фактом творчої біографії композиторки є студійне виконання та запис симфонії «Ab initio» оркестром Vamberger Symphoniker, що відбулося у Ляйпцигу на замовлення баварського радіо Bayerischer Rundfunk.

Задумом авторів проекту «Білий ангел. Дорога до Solaris» є показ авторського бачення твору видатного польського письменника-фантаста Станіслава Лема, який сповнений символікою та наштовхує до філософських роздумів про життя та долю людини, питання віри та духовності, боротьбу добра зі злом. Глибоко філософський контекст концерту отримав безпосередній відгук у свідомості слухачів: увесь концерт пройшов на єдиному подиху. Атмосфера повного занурення та розчинення у музиці не покидала всіх присутніх у залі. Конгеніальним звуковому наповненню був і візуальний ряд, який посилював враження від музики, відкриваючи нові грані почутого.

Варто відзначити високий професійний рівень україно-польського камерного оркестру «Chain Ensemble», сформованого під патронатом Товариства ім. Вітольда Лютославського у складі Анджея Бауера (диригент, музичний керівник), Людмили Осташ (сопрано), Еви Лібхен (флейта), Каміля Радзімовського (дудук), Юліана Папроцького (кларнет), Миколи Гав'юка (скрипка), Марка Комонька (скрипка), Устима Жука (альт), Кристини Вішнєвської (віолончель), Оксани Литвиненко (віолончель), Тамари Куркевіч (перкусія) та Оксани Рапіти (фортепіано). Особливу увагу привернув вокал Людмили Осташ – солістки Львівської національної опери, яка із величезною майстерністю та емоційністю справилася з поставленим перед нею складним вокальним завданням.

Складалася програма з п'яти творів, які були об'єднані єдиним драматургічним задумом. Електроакустична композиція «Дош», що була створена у 2013 році на

прохання польського кінорежисера Богдана Батруха, навіяна образами природи. Музика одразу захопила увагу публіки, яка з інтересом сприйняла вияви пантеїстичного світовідчуття авторки. І це не дивно, адже утвердження вічних цінностей природи завжди було близьким для людей.

Ніжно і тонко прозвучав другий твір – «Жменя піску». Ймовірно, японська поезія Єсікави Такубоку, покладена в основу композиції, також стала благодатним ґрунтом для музичних інтенцій авторки. Любава влучно знайшла і застосувала темброві міксти, завдяки чому ансамбль звучав тепло та еластично. Варто звернути увагу на складність вокальної партії твору і, знову ж, про високопрофесійний підхід солістки до цього. Людмила Осташ не лише блискуче впоралася із завданням, але й розкрила всі тонкощі і принади східної екзотики, органічно і тонко взаємодіючи з оркестром.

Композиція «Білий Ангел» створена у 2009 році для сопрано та електронного супроводу на текст Ігоря Калинця, який інспірований, у свою чергу, полотнами Сальвадора Далі «Ангел» і «Медитуюча троянда», що насичені інтелектуальністю та грою уяви на межі підсвідомого та божевільного. Дуалістичність образного змісту, представлена солісткою і електронікою, викликала не зовсім типові відчуття: не було традиційно яскравого контрасту, радше навпаки – було співіснування образів в єдиному звуко-просторі, мінливе і плинне перетікання одного в інший, що щоразу породжувало щось нове в музичній матерії. І як же майстерно відтворила це Любава!

Динамічністю і, водночас, витонченістю вирізнялися звукові арабески в «Маріонетках». Твір, виконаний у структурно-авангардній техніці, викликав яскраві візуальні асоціації з калейдоскопом, у якому рухаються кольорові скельця, постійно змінюючи конфігурацію візерунка.

На завершення прозвучала світова прем'єра частини ще недописаної камерної опери «Solaxis», до якої була спрямована уся драматургія концерту. Після останнього звуку глядачі ще мить сиділи непорушно у повній тиші, залишаючись під сильним емоційним впливом та особистими враженнями.

Фотограф – Сергій Горобець, світлини взято з офіційної сторінки Фундації імені І. Я. Падеревського у Facebook.

